

Stanisław Marcisz

Official Number	P-0147
Rank	polski: mjr pil./316 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1914-08-17
Date of death	2001-10-04
Cemetery	Lutogniew - Cmenatrz Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia Wsp. 51.718887, 17.376519
Grave	Rodzinny
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcia: ks. Łukasz Żurawski

Stanisław Marcisz, syn Jana i Marii z domu Kowalewicz, urodził się 17 września 1914 roku w Dzielicach. W 1936 roku zdał egzamin maturalny w gimnazjum w Krotoszynie.

W styczniu 1937 roku powołano go do służby wojskowej. Został skierowany do podchorążówki w 15 pułku w piechoty w Poznaniu. W styczniu 1937 roku Stanisław Marcisz został oddelegowany do Dębłina. Pierwszego sierpnia 1939 roku świeżo upieczony pilot XII promocji SPL udał się do swojej jednostki. Trafił do 32 Eskadry Rozpoznawczej 3 Pułku Lotniczego stacjonującej na lotnisku Ławica.

Pierwszego września 1939 roku pchor. Marcisz, wraz z pchor. Adamem Kandziorą i kpr. Antonim Walczakiem, wykonał swój pierwszy lot bojowy. Załoga rozpoznała na północ od Częstochowy niemiecką jednostkę zmechanizowaną.

W nocy 19 września personel 32 eskadry przekroczył granicę Rumunii, by następnie przedostać się do Francji. We Francji Marcisz trafił do bazy Lyon-Bron. Od pierwszego do 23 czerwca 1940 roku rozprawiał z fabryk do jednostek samoloty dla walczących pilotów. Po kapitulacji Francji postanowił dostać się do Algierii. Wystartował z Marignane na samolocie Marcel Bloch 120. Po trwającym pięć i pół godziny, locie dotarł do Algieru. Stamtąd, przez Gibraltar, przedostał się do Anglii. Był 12 lipca 1940 roku.

W sierpniu przyjechał do polskiego obozu w Blackpool. 26 sierpnia wysłano go do Kemble, do No. 7 Hq SFF. Piloci otrzymali zadanie transportowania samolotów do jednostek bojowych. 27 marca 1941 roku Marcisza przydzielono do nowo utworzonej, polskiej eskadry transportowej stacjonującej w Hullavington. 16 czerwca otrzymał posting do 55 OTU znajdującego się w Unsworth. Po sześciu tygodniach szkolenia, 29 lipca, otrzymał rozkaz przeniesienia do 306 dywizjonu myśliwskiego. Marcisza wcielono do eskadry B. Pierwszego września awansowany został do stopnia porucznika. Na odpoczynek jednostkę skierowano w październiku. Piloci przenieśli się na lotnisko Speke. 12 grudnia ponownie zmieniono lotnisko, tym razem przenosząc się do Church Stanton. 16 czerwca 1942 roku dywizjon powrócił do Northolt.

8 maja 1943 roku Marcisz otrzymał przydział do 315 dywizjonu stacjonującego w Hutton Cranswick. Po trzech miesiącach skierowano go do 58 OTU w Balado Bridge, gdzie pełnił funkcję instruktora. Pierwszego września awansowany został do stopnia kapitana. W październiku przeniesiono go do 61 OTU w Rednal. W międzyczasie odbył pięcioletni kurs strzelecki w Sutton Bridge. 23 marca 1944 roku Marcisz został przydzielony do 316 dywizjonu myśliwskiego i wkrótce awansował na dowódcę eskadry A.

Trzeciego listopada 1944 roku Marcisz został oddany do dyspozycji Polish Depot w Blackpool. Po okresie bezczynności oddelegowano go do 16 SFTS, gdzie pracował jako instruktor do pierwszego listopada 1945 roku. Stamtąd przeszedł do 3 Personnel Holding Unit. 13 grudnia 1946 roku zgłosił się do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia.

Stanisław Marcisz zakończył wojnę w stopniu kapitana. Odbył 287 lotów bojowych w czasie 1196 godzin. Trzykrotnie był odznaczony Krzyżem Walecznych. W lutym 1947 roku został zdemobilizowany. Sprowadził do Anglii swoją narzeczoną z Polski, Władysławę Machałównę. Ślub wzięli 22 czerwca 1947 roku. Pozostali w Anglii, osiedlając się w miejscowości Bristol. Marcisz pracował jako nauczyciel w szkole dla dzieci specjalnej troski. Na emeryturę przeszedł w 1979 roku. W 1999 roku awansowany został na majora. Dziesięć

lat później państwo Marciszowie postanowili wrócić do kraju. Major Stanisław Marcisz zmarł 4 października 2001 roku